

Overweging paasmorgen 2021 Bennekom

Het staat er niet voor niets: “Op de eerste dag van de week”- het is nog helemaal nieuw. Ook de dag is nieuw: “bij het ochtendgloren”. Wat volgt is nieuw, nog niet voorgekomen.

“Ze” gingen naar het graf. “Ze” zijn vrouwen: Maria uit het dorp Magdala, een Johanna, en een Johanna, en nog een Maria, de moeder van Jacobus. Die Jacobus werd later een belangrijke man in de eerste christen-gemeen-schap,. Hij werd de eerste bisschop van Jerusalem..

Terwijl de vrouwen moedig naar het graf van de vermoord Jezus gaan, zijn de mannen niet present: die zijn net als Petrus gevlucht toen Jezus gevangen werd genomen.

Dat is toch hard als je door je vrienden in de steek gelaten wordt.

Dan zijn vrouwen trouwer, ook in nood., sterker in nood. Dat merk je ook nu nog elke dag. Als het er op aan komt, staan de vrouwen hun mannetje.

De vrouwen gaan op weg , ze willen het graf van Jezus bezoeken. Ze riskeren dat ze door de knechten van de hogepriesters of door de bewakers van de begraafplaats worden tegengehouden of weggestuurd.

Als je geld had, kon je een eigen graf laten uithouwen in een rots. En een Josef uit het dorpje Arimatea had geld en toen zijn vriend Jezus in die paar dagen –evenals die twee andere opstandelingen- werd gemolesteerd en opgehangen, liet hij Jezus in zijn graf leggen. Een vriendendienst.

Jezus had natuurlijk niet zo’n graf. Hij had niet eens een steen om zijn hoofd op te leggen, als hij wilde rusten.

Die dappere vrouwen krijgen de schrik van hun leven. “Grafroof”, is hun eerste gedachte. Als we in de krant lezen, dat vandalen graven hebben vernield, worden we allemaal kwaad. Dat doe je niet, je laat de doden, wie het ook zijn, met rust, zelfs al het de graven van vijanden of nazi’s .

De vrouwen zijn natuurlijk van streek. Dat waren ze al door de dood van Jezus en nu dit ook nog gebeurt , is het einde zoek. We kunnen ons dat voorstellen.

Tot zover is alles in ons verhaal wel vreemd, maar nog redelijk normaal voor te stellen en te begrijpen.

Maar wat volgt, is niet voor te stellen, niet normaal. Is van een andere orde, een andere wereld.

Dat is het ook: leven na de dood, opstanding en verrijzenis. We hebben er gedachten over, vermoedens, geloof misschien, maar geen bewijzen.

Wat er met de leerlingen is gebeurd, is ook niet normaal.

Ze zijn gevlucht toen Jezus gestorven was. Ze waren bang en onthutst. Dat dit Jezus kon overkomen. Dat hun vriend en meester dit kon overkomen. Ze zijn ook teleurgesteld , want nu is zelfs hun mogelijke toekomst weg, een mooi baantje in zijn rijk, links of rechts naast hem aan de bestuurstafel. Hoe kon het dan gebeuren dat ze na enige tijd er toch op uit trokken en vertelden over die rabbi Jezus en zelfs bereid waren er voor gevangen genomen te worden en gedood- verschillende apostelen zijn gemarteld en gedood.

Ze moeten van binnenuit- niet van bovenaf of onder druk- zich geprest voelen om hun angst en schaamte te overwinnen en over die rabbi Jezus te praten als iemand , die in hun gedachten van wereldbelang was.

Zo werd Jezus ook in hen weer levend. Is Hij in hen opgestaan. Zijn zij opgestaan.

“Sta op!”

Er zijn heel wat situaties , die ons neer kunnen drukken:

Een ernstige ziekte in je familie of vriendenkring.

Je krijgt de baan niet die wilde hebben

Je relatie raakt uit,

De levensenergie is om welke reden dan ook uit je weggevloeid.

Je hebt een probleem of conflict met een collega of buur , dat maar voortwoekert en niet , ondanks pogingen, tot een goede oplossing kom

Ga zo maar verder...

“Sta op””

“wij moeten soms opstaan om dingen voor elkaar te krijgen”, zei iemand in de voorbereidingsgroep. “We moeten vaker lef hebben om iets te zeggen” , zei een ander. “Je moet je bewust zijn, dat je alleen maar iets bereikt als je je laat horen”.

Maar zei een ander: “ Je kunt dingen of mensen bestrijden, maar je kunt ook op een positieve manier van je laten horen., Je kunt kritisch zijn naar je omgeving, maar ook: opstaan en iets moois doen voor een ander”. En ander zei: ‘Pasen nodigt ons uit, zet ons aan het denken hoe we wat negatief is of, lijden teweeg brengt, kunnen veranderen in wat goed is”.

“De coronacrisis heeft aangetoond dat de wereld minder maakbaar is dan velen dachten”, zo schreef kard. Eijk in zijn vastenbrief. “Ook de maakbaarheid van ons eigen leven blijkt beperkt. We proberen gelovige mensen te zijn en dat geloof door te laten klinken in ons doen en laten. We kunnen in onze goedheid, blijheid en hulp iets laten zien van de levende Heer. Dat de Heer leeft in ons en in ons midden”.

De kardinaal wijst in zijn brief op de gevolgen van de corona-crisis.

“In het kielzog van de corona-pandemie is een tweede pandemie gaande: de groeiende eenzaamheid. En dat treft zowel ouderen als jongeren. Alle generaties lijden onder het wegvallen van de sociale kontakten”.

We voelen zelf dat we meer op onszelf worden teruggeworpen, omdat we minder kontakten kunnen hebben. Je kunt niet zomaar even bij iemand op bezoek gaan, geen grote bijeenkomsten houden of bijwonen. Je ziet en spreekt elkaar via livestream, wat toch onpersoonlijk aandoet.

We worden op de proef gesteld, we moeten door een moeilijke periode heen, maar moeten strijden voor nabijheid, de overwinning van de crisis, vechten voor een gewoon en normaal leven, dat ons allen goed doet”.

“Sta op”, want “groot is ons verlangen naar een wereld, waar mensen in vrede en vrijheid kunnen wonen en werken en leren”

Ik wens u een goede toekomst toe en goede, gezegende paasdagen.